

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novln je na leto :

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakomi na njegov naslov	5 K.

Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srea Jezušovoga pri

KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,

Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi moro pošilati.

Céna Novln z Marljnlm listom i Kalendarom Srea Jezušovoga vküp je na leto :

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo 4 K.

če samo za ednoga 5 K.

v Ameriko vsakomi naročniki na njegov lasten naslov 8 K.

„Dajte, štera so Casarova, Casari.“

— Mát. XXII. —

Lüdjé so nikdár ne radi dáče plačüvali. Vidimo to vsaki dén okoli sebé, kde se vnogo lüdi od dáče toži. Kelko pa ešče takših jé, kí tá zapijéjo celo vérstvo pa ne žalüjejo tak, kak za tisti 20—30 koron, štere so na dáčo zdávali. Sam poznao vesnice, kde so lüdjé vse izabelino trsje vösposekali, naj njim ne bi trbelo od prešanova mošta casaríne datí. Zdaj pa te v krčmi pijéjo pa tam dájo tudi casarino v tistik penezaj, štere za liter pláčajó. Da pa kak što pamet má za sebé . . . !

Takši so bili tudi Izraelci. Farizeušje so to dobro znali, záto so z tem šteli Jezúša dobiti pred lüstvóm: „Jeli je potrebno casarí dáčo dávati?“ Pa je on potrdó, ka je potrebno, ár je on nikdár ne glédao na to, ka de lüstvo pravilo, nego vsikdár njemi je to skrb bila, ka je pravica. Prišeo je pravico glásit pa za pravico je mro.

Pa je lüdstvo zarazumelo ino je ne odürjávalo njega za toga volo, ka je dáčo dati velo. Rávno, kak tudi mí moremo zarazumeti. Ár komi dávamo dáčo? Samomi sebi. Z dáče se držijo gori šole, občinski réd, cela truma potrebnih častnikov, žandárje, sodnije, štere nas bráníjo v naših pravica, ka lahko mirno stanüjemo na toj zemli pa zdaj v tom nesrečnom časi vojske, štera bráni naše hiže, polé, máro, ženske, starce i deco.

Vojska ešče več potrebüje, kak naša dáča znesé. Zato zdaj držánje zvün dáče tudi pósodo prosi od nás. Vnogi je drágo ztržo márho, zrnje. Naj ne skrivle penez domá. Kí je meo dúg, naj ga plačüje, kí pa neima dugá

pa má gotovíno domá, naj jo dá na posojilo držánji.

Domovina je v potrebíni pa jo je dužen vsaki podpirati, na kelko je samo mogoči. Pa pri tom podpiranji de ešče hasek meo. Dobí šest koron intereša od sto koron na leto pa nanč ne trbe sto notríplácati. Kí do konca oktobra dá, on 97 kor. pa 10 fillerov dá samo, kí pa v novembri do 17-ga dá on pa 97 pa 40. Intereš pa li od cele stotke dobí.

To je boša pósoda, kak v kaso nesti, ár je tam ménjši intereš. Vsaki plivánuš rad pomore, či se što sám ne ve kam obrnóti pa bi rad dao.

Dajmo casari, ka je casarovo pa mo šče dobiček meli pri tom. Kda boj miné, te de se ešče poznalo, kak je dobro bilo, či što svoje višesnje peneze držávi posódo. Pa tudi záto dajmo mí slovinci, ka pokázemo stem tudi lübvav do naše domovine ino so-čúttje z drúgimí národami té domovine. — Naj vídi svet, ka známo našo dúžnost ino jo ščémo rédno spunití tudi.

Bojna.

Naši sovražniki so v velikoj nevoli. Nikam ne moro priti, ne v Srbijo pa ne na Nemško pa ne na Türsko. Zdaj bi rus rad šo skoz Romanije v Srbijo, pa njemi prošnjo brščas tak odklonijo romanje, kak so grki odklonili francozko i angležko prošnjo, da bi srbom šli na pomoč. Slovenski pregovor veli, da skopač naj več troši angleži, francozi, talijanje i srbi, kak so želeli túje blago. Pa zdaj? Še svoje gübijo. Bog je pravičen, kaštiga po tistóm, po čem što zagreši. Nešteto ljüdi, na milijarde vrednosti so napravili pa nikaj ne dobili. To so Božje poti. Glejmo je i včimo se ž njih.

Poročila z bojišč so sledeča :

Srbsko bojišče. Od Belgrada na jugoshod so naši zevzeli srbske postojanke. Srbi so se brez vsega redü vlekli proti *Avala* brgi. — *Požarevac* so naši zevzeli. Naše cete stojijo pred *Avala* trdjavov. Zgübe srbov so velike. Samo na ednom bojišči so naši pobrali 800 mrtvih i teško ranjenih srbov. — Od *Požarevaca* na shod so nemške čete zevzele *Smoljinac* občino od *Semendrije* na jug pa *Vranovo* breg. — Srbi se nezmerno mantrajo, naj morejo preprediti naših i bolgarskih čet zjedinjenje.

Bolgarsko bojišče. Srbi so vdrlí na bulgarska tla, ali bulgari so napad njuv odbili i ništerne visine zevzeli. Bolgari obstrelavajo srbsko mesto *Knjazevac*. — Francozi i angleži namenijo 100 jezer ljüdi, poslati proti *Bulgariji*. — Srbi se mičejo nazaj na vse kraje tak z pred nas kak z pred bulgari. — Bolgari so zevzeli trdjave *Zajecara* i v večih mestah prestopili srbsko mejo med *Strumicov* i *Negotinom* i pretrgali zvezo Srbije z Rusijov.

Rusko bojišče. Pri spodnjem *Styri* od *Rafalowke* 20 kil. na sever so naši ruse vövrgli z postojank. — Pri *Wekolowi* so nemci 441 rusov vlovili i edno strojno puško zaplenili napad pri *Dvinski* pa odbili. — Od *Tarnopola* na jug 15 kilometrov proti *Lemberg* so rusi močno napaduoli naše postojanke, a odbiti so z velikimi zgübami. — Nemci so od *Illuxa* na zahod ruse z njuvih postojank stírali, 650 jih vlovili i 3 strojne puške zaplenili. — V *Galiciji* so nemci zevzeli *Hajworonko* i ruse prek *Stripe* reke stírali. — Rusi pišejo, da so 2600 naših zgrabili pa 4 tope i 10 strojnih pušk zaplenili.

Taljansko bojišče. Na celóm bojišči se je vršila većinoma samo velika strelba. Na *Primorsko* pri *Javorčeki*

so naši zvezeli en del taljanskoga strelnoga jarka. Taljanski napadi so povsod odbiti. Na doberdobsko planoto so strelali z teškimi topovi talijanije.

Angleško-francozko bojišče. Pri *Loosi* so angleži napadnoli nemce a skoro brez vsega uspeha, ar so večino odvzétih postojank nemci nazaj dobili. Pri *Souchez-i* so nemci zgrabili 400 francozov. Vse francozke napade so nemci odbili. V *Champagne-i* so nemci 611 francozov vlovili, 3 strojne puške i edno bombe metalnico zaplenili. Francozi poročajo da so 208 nemcov vlovili i do 800 morili pa praj napredújejo. Dámo valati, samo ka jako malo. Pri *Leintrey* so nemci 43, pri *Hartmannsweilerkopf-i* pa 231 francozov vlovili pa zaplenili eden štúk, 6 strojnih púšk pa 3 bombe metelnice.

Túrsko bojišče. Pri Sebastopoli so túrske ladje potopile dve ruskivi, šterive sta cuker i zmočaj vozile. — Pri Dardanelah nikaj nej novoga.

Keliko štúkov so naši obrnoli proti Srbiji? Ne menje, kak dvejezero; več kak majnika proti rusom v Galiciji. Tei ognjeni pozoji so napravili našim i nemškim četam pot prek Drine, Save i Donave.

Zračni napad na London. Nemške zrakoladje so znova vnogo bomb vrgle na glavno mesto angležkoga, štere so razpok i velike ognje zrokúvale.

Iz pisem naših vojakov.

Spomin padlih slovenskih vojakov.

„V zelenom logi pri ednom drevi sedim ino si tužno mislim na svoj sladki dom. Daleč od njega v tužnoj Bukovini v ednom logi se držim, kak ptica, štera mlade v njem ma. Z svojimi žalostnimi pajdáši si suzé brišemo ali junaško se branimo za slovensko lúbo našo vgrsko domovino ino smo pripravni vsako minoto krv prelejati i žitek darúvati za njo.

Nikelko naših slovenskih bratov je zaspalo v toj tužnoj Bukovini. Ne jočite se za njé, molite za njé! Pokopali smo je, kak práve junake té naše vrle slovenske brate, šteri so meli, kak i še zmirom májo vsi slovenski vojáki odprto srce za krala i domovino do smrti. Sevidenje i veselje pride v nebi, da ne ga tak duge noči, ka ne bi po njej prisijalo milo sunce; po vašoj žalosti túdi pride radost vam v srcé. Lúbi domači, ne bodite za nas žalostni; istina ka so naše mantre težke, ali mi je radi prenašamo, zato, ka za vas trpimo, vi pa molite za

nas. Mi se túdi ne spozábimo z vas i z vaših pokojnih vojakov, svojih pajdášov nigdár nej; čeravno povržemo njuve grobe, njuv spomin, kak vrlih slovenskih bratov vse naše žive dni v srci obdržimo“. (Császár Jožef, poddesetnik v 20. domobranskem pešpolki, doma v Ivancih).

Jedina pomoč za vojáke molitev. Dobo sam od mojih prijatelov edno malo pismo, da njim naj naznamim, ka mi eti delamo na tom bojnom poli. Draga moja lúblena srca, bi vam rad odpisao vse naše dugovanje, da pa ne je mogoče pa túdi nej potrebno, da nam pomoči i tak ne morete. Samo telko vam naznamim, ka kda vi v toj našoj rojstnoj domovini kak sladko spite, mi nevolni sirmacije jako svetle noči mamó proti našim nepriatelom. Ali trpimo do bože vole, ve je Jezuš túdi za nas dosta trpo pa ešče li na zadnje smrt gori prijao za naše grehe, mi nevolni sirmacije pa ne bi mogli trpeti za našega Jezúša i za našo lepo vogrsko domovino, kda vidimo, ka okoli nas drúgo nega, samo nepriatel proti vogrskoj domovini. Mi smo sploj pri srbskoj granici i čuvamo mejo od nepriatelov. Bodikaj sosede mámo, redek dén, ka se ne bi ž njimi sposvadili. Mi njij ne moremo viditi, oni pa nas nej. Mi nje ne trpimo, oni pa nas nej, poleg toga so celi boji poleg meje. Samo ka se jih mi nikaj ne bojimo, ar nam jako nikaj velko ne morejo škoditi, zato pa mamó takše zavitje napravleno, ka nanč tih menjših štúkov krúgle ne morejo do nas, pa z pikastoga trsta napravleni plot, ka vsaki obisne či sem blúzi pride. Bog ne daj ka bi to mogli vi kda gledati. Preporačam njim srčen pozdrav i vsem dúhovnikom, pa se njim lepo zahvalim, ka naše zapúščene familije z božimi rečmi tolažijo, podpirajo, na poti pravice vodijo i z angelskim krúhom njihove dúše branijo pa jih prosimo vsi vojákí, ki smo tú na bojišči, naj molijo za nas k Škapulerskoj Devici Mariji, ka se nam Oča nebeski smilúje. *Drúge pomoči ne ga za nas vojáke, kak molitev.*“ (Kolenko Štefan z Črensovec, domobranec 20. pešpolka).

Mislijo na dom, želejo navuk. (*Mislimo na slovenski kraj, kje nam je zibelka tekla*). Prosim Novine i Marijin List, ka bi si na tom nemilom bojnom poli mogli srčni *navuk* i dúševni hasek vzeti ž njij. (Úlen Andráš i Mülič Štefan z Lipovec, Zver Ivan z Ižekovec, Sečkar Ivan z Adranec, Hozjan Ivan z Brezovice v 5. žandarskom bataljoni).

Teško čaka slovensko čtenje. Tak, sam teško čakao, ka bi dobo kakše

čtenje od našega kraja, v našem materinskem jeziki. Hvala Bogi sam se včakao. Drúgo me nikaj tak ne veseli, tú vse najdem ka mi terbe. Bog plati. Tibauth Marko v Feldhaub. Div. No. 7.)

Brátja so si. Lepo se zahvalujem za poslahne Marijine Liste i vsi moji slovenski brati, ki so na bojišči. Naj Njim poplača presveto Srce Jezúšovo Njuv trúd. (Grúškovnjak Štefan v 48. pešpolki).

Včasi je dobo pajdaše. Trno lepo Njim zahvalim na Novinaj, pa moji pajdašje túdi, štere sam dobo, kda sam slovenske Novine čteo. (Rogač Ivan pri telegrafí).

Žela po evangeliji. Lepo Njih prosim Novine, ka bi jako rad čteo nedelni sv. Evangelium v strelni jarkaj. (Kovač Mihal poddesetnik v 18. domobranskem pešpolki).

Meše želejo. Vojaki podpisani poslemo na pet sv. meš, ka bi se g. Bogi zahvalilo, ka smo srečno prek Dnjester velike vode prišli, i ka bi nas Srce Jezúšovo čuvalo, da bi srečno prišli ednok nazaj v to milo slovensko krajino. (Farkas Marko z Hotize, Kolenko Štefan z G. Bistrice, Vogrinčič Anton z Bakovec, Klinek Štefan z Nedelice, Tompa Martin z Črensovec, domobranci 20. pešpolka).

Slovenske matere veselite se. Lepi pozdrav za celo slovensko ljudstvo z ruskoga bojišča. Prosim vas, g. pl., razglasite te naš lepi pozdrav tomi ljúbljenomi slovenskomi ljudstvi. Jaz sem že obrétjim v tom groznom boji, zdaj mi je pa dober Bog dopústo malo časa, ka se spominam svoje domovine z mojimi pajdaši.

Drage naše ljúbljene slovenske matere i očevje ne žalostite se za vaše sinove. Bog na nas tú skrb má dobro nam je, veseli smo, pa če včasi kaj več trpimo, smo se tomi že prívadili. Vsaki slovenski junak je eti fájn dober voják, dobre vole za našega ljúbljenoga kralá I. Ferenc Jožefa i za našo lepo domovino, naj nam jo protivnik ne vzeme z našomi zračinganii. Če de nam Bog pomagao, ga dolpoteremo.

Radújte se drage slovenske matere, štere mate tú svoje sinove, ž njih je Bog stvoro fejest vojake. Jaz i mam tú ešče tri brate pa že 14 mesecov ne vemo eden za ovoga samo si dopišújemo. Bog pláti našim matéram, ka so naz za vojake shránile.

Zdaj pa prosimo vás, drági staríši, rodbina i vsi slovenski dúhovniki pa celi narod, prosite našega dobrega Boga, naj nam da krepko moč, ka mo mogli našega velikoga protivnika prevládati i z Božov pomočjov vsi

domo priti v našo lepo slovensko domovino k našim dobrim materam. Z strelnih járkov pošlem te pozdrav ž svojimi pajdaši do slovenskih mater, štere se žalostijo za svoje siné. (Trplan Imri, četovodja, z Markovec, Bolek Števan z Šülinec, Smodiš Jožef z Stánjovec, Zakoč Ferenc z Šülinec, Ficko Alojz z Vidonec, pešáki v 83. pešpolki).

Kak so zadovoljni. Mi črnovojniki smo dobri soldaki, spevajoč idemo naprej. Nemamo postele, pa či jo mamó je prevelika včasi, naime ta čarna matizemlja, včasi pa pretesna: edna blanja, na štero pa niti slama ne pride, pa li smo veseli i zadovoljni. (Antolin Ferenc, desetnik i Šeruga Ivan črnovojnika v 20 domobranskem pešpolki.)

Zalújo po stotniki. Pozdrávljam vas, jaz, kak adrianski domorodec i vam naznanjam, da smo meli jákoga kapitana Fonpotyija, koga so v lice strelili i morili. On je vsikdár dobro nas vodo, hrabro smo šli mi junaki na njegovo povelje na šturmo i kričali z celoga grla: hurra! hurra! Část in slava njemi bodi (Ferenčak Martin.)

Glási.

Od naših vojakov. Mrtvi so: *Rós* Marko z Črensovec (na glas je dao Marton Martin z D. Bistrice); spadno je na srbskom bojišči okt. 8-ga, kde so ga v glavo strelili. Zaptústo je do vico i četvéro drobne dece. *Horvat* Janoš z Nedelice (glas je dao Litrop Ferenc z Renkovec sept. 14-ga.); *Pertóci* Matjaš z Kúpsinec, en zgléden svétoga življenja mladénc na Tirolskom. Vsem se milúj ljúbljeno Srce Jezušovo.

Vlovljeni so. *Bajzek* Štefan z Ritkarovec, *Cvörnjek* Andraš od Grada, *Baligač* Štefan z Dokležovja, *Hozjan* Jožef (Rosov) z Črensovec.

Slovo. Domobranci 18. pešpolka se srčno poslovimo od svojih ljúbih domačih i poznancov: Trplan Janoš z Moravec, Kodila Janoša od Bedenika, Gospod Ludovik od Bedenika, Molite Boga za nas, ki odhájamo na bojišče.

Potrdilo. Sobočka okrajna bolnišnica z zahvalnostjov potrdi, da je z Gančan sprejela 245 kil krumplov i 49 kil jabok.

Pozdráv na dom pošljejo na bojišči odhája-joči Košár I., Smolko I. z Beltinec; Krauthacker Ferenc pa Ivan, Miholič I., Novák Ignác pa Filo z Bratonec; Panker M., Kutšan I. z Lipovec; Kúzma Štefan poddesetnik z Gančan; Maršič Ivan z Melinec; Cigán Štefan z Gornje Bistrice; Tkalec Štefan z Dolnje Bistrice; Prša Andraš z Trnja; Perša M. z Velke Poláne; Zver Mihál od Lipé; Djura B. od Sv. Jelene; Poredoš I., Balazič I. z Dokležovja; Pétek Mihál z Ižekoveč, Zorkó M. z Odránc; Kár Ivan z Sobote, Vidovič Baláz od Sv. Jürija.

Dári vojakov. Poleg svojega siromaštva so vendar bogati vnogi naši vojaki, bogati v ljúbezni do Boga i bližnjega. Ne želemo od njih nikših darov, ali oni li pošiljajo iz svojega krvavo zasluženoga najema na dobre namene, naj dokažejo, ka ljúbijo svoj rod i svoj dom. Naj njim milo Srce Jezušovo obilno povrne to smilenost. V zadnjih dnevah smo sledeče dare dobili do rok: *Na samostan:* Šaruga Ivan z Melinec 3 K, Hozjan Martin z Odranec 50 fil., Legén Martin z Bratonec 40 fil., Prša Janoš z M. Polane 1 K, Sobočan Štefan z V. Polane 60 fil., z Medjimurja: Ivanošič Mihalj 30 fil., Čmerlec Ferenc 50 fil., Varga Jurij 40 fil., Treščin Štefan 10 fil., Golobič Tomaž 10 fil., Hemar Janoš 10 fil., črnovojniki 20 donobr. p. p. z južnoga bo-jošča. — Nadale 48-ga pešpolka vojaki z tali-janskoga bojišča: Mujdrica Janoš četovodja z Gančan 5 K 20 f., Végič Jožef desetnik z Odranec 4 K, Gábor Ivan poddesetnik z Ivá-nec 2 K, Jerebic Jožef z Gančan 2 K, Sűmen Štefan i Vučko Štefan z G. Bistrice vsaki 2 K, Grůškovnják Štefan z Žižkov 2 K, Zadra-vec Ivan z Renkovec 1 K, Zsoldos Štefan z Trnja 2 K, Hozjan Ivan z Hotize 2 K, Ošljaj Martin z Filovec 2 K, Zver Andraš od Lipé 2 K, Prša Štefan z V. Polane 2 K, Lebar Jožef z Trnja 80 f., Lűtar Ivan z Črensovec 2 K, Kolarič Štefan z Trnja 2 K. Vktűp 35 K. Z toga 10 K. na samostan, 10 K. na podporo slovenskoga dobrega tiska, 12 K. na meše no ě. Škap-Dev. Mariji i 3 K. za rešitev v zah-valo na križ. — Od 48-ga pešpolka 11-te stotnije so pa sledeči darűvali: Puhán

Jožef z Tešanovec 5 K na podporo našega slovenskoga tiska, 2 K 50 f., na ranjence i teljko na samostan; Ošljaj Martin z Filovec 1 K. na samostan, 1 K. na ranjence; Mertűk Štefan z Lipovec 1 K. na samoslan, 1 K. na ranjence; Forjan Martin z Lipovec na dve meši i molitve 5 K.; Ferenčak Martin z Odra-nec na dve meši (vse na část škap. D. Mariji) 4 K.; Mikolek Matjaš z Štrigove 50 f., na samostan i 50 f., na ranjence.

Odlikovanje. *Mujdrica* Janoš, doma v Gančanih, četovodja v 48. pešpolki v 4. stotniji je zavolo junaštva odliko-van z srebrnov svetinjov drűgoga reda.

Svetki življenja rojstni den, god, krstitje, firma, zaročitev, gostűvanje, dela jubilej, srebrno i zlato zdavanje nadale svétki leta: novo leto, vűzem, risali, božič človeka nato nadignejo, naj svoje domače, prijatle, poznance lepo po-dari. Pri zbiranju darov nato pazimo, da bode dár pripraven obdarűvanomi stalno radost, da-rovniki pa postenjë spraviti. Pri takših prili-kah ne kűpűjmo zato malovredne reči v kak-ših bazárah, nego naročimo svoja darila v starodavnoj glasovitoj *Suttner H.* tvrdki v Ljubljani št. 945. V krasnom ceniki, šteroga tvrdka na zahtevo vsakomi pošlje, brezplačno i fránko krasne reči najdemo po ceni, zlatnino i srebrnino, škér za jesti, stolne náprave, vűre, lančeki, lepotiče, križce, rožnovence, priveš-nice z svetimi podobami, amulette, vűre na postojali z križom i spodobna darila, štera so najpri pravnejša za imenűvane prilike.

Nikše drűgo sredstvo,

valhni pisem i zdravniških priporočitev, kak pravi dobrodišéi.

kakšé se zove i kakšé glasno so po-nűja, nema več zah-

„ELSA-FLUID“

FELLER V. EUGEN LEKARNAR

more posvedočiti, ka je više 100.000 zahvalnih pisem i zdravniških priporočitev prišlo k njemi za to zanesljivo domače vrastvo.

Kaj vsi hvalijo, dobro more biti!

Fellerov „Elsa-Fluid“ se rábi:

Kak vrastvo za ribanje

vsele, kda je močno ribanje potrebno

Roke, nogé, kotrige,

po teških potaj i delah, pri trű-javi, onemoglosti krepí friši.

Za vűsta

kak dobrodejna reč za zobé i glésnja.

Vleti

pri vodi za kopanje i mujvanje, ěe se zmes vlijé, Oživlja, odprávi znoj, desifincira.

Guti

pomaga pri grgranji ěe se med vodo zmeša, v merzlih, mokrih dnévah.

Kožo

od nesnage očisti i jo ofriši, poživí.

Vlase

krepí, ár kožo na glávi ěisti i lűske odstráni.

Staromi i mladomi

je prava dobrota.

1000-krat

se je pokazao dobrodejen i has-noviten zato v ni ednoj hiši ne sme faliti.

Ništerna kapla

ga bolšo i vekšo moč ma, kak solenci vinski alkohol. šteroga nevučeni pripravlja.

V vsakoj družini

vnogokrat zna hitro pomagati kak izvrstno vrastvo.

Vzimi

nas ěuva od posledie mokrote i zime.

12 mali ali 6 dupliških alt 2 specialniga glaža franko 6 K., 24 malih alih 12 dupliških ali 4 specialnih kant franko 10 K 60 fil., 48 malih ali 24 dupliških ali 8 specialnih glažove franko že samo 20 K., ěe se peneze nap-rejnotri pošljejo, ali pa po povzetji. Svetűje se, naj se penezi na poštnoj izkaznici naprej notripošlejo, da drű-gač pošta 12 fil. računa pri povzetji.

Ki pravi „ELSA-FLUID“ šéé meti, naj jasno naslovi svojo naročitev na:

FELLER V. EUGEN lekarnar, STUBICA, CENTRALA 146. (Zagreb žup.)

Zrok. Nišče si ne bi vzel na dušno vest, da je zrok i svedok pogube šteroga deteta ali trpinca. Zato je pa dobro znati, ka slabim, slokim, betežnoj deci Fellerovo olje z ščukini jéter hitro pomoč nudi; krepí težo povekšava, i proti betegom vtrdi. Na krvi slabi, krofasti ga kúpijejo, ar je brez vsega dušča i dobroga téka. Nadajajočim mleko i novo telovno moč posodi. — Čisto i zaistino právo olje z ščukinih jéter z te najfinejše vrste, kakše je i to, kaj vnogi zdravniki svedočijo, prekosi vsaki drugi zmes i emulsio. Da to v vekšoj meri ma v sebi delotvorne sestavke 2 kanti za 5 K pošlje *Feller V.* Eugen lekarn *Subica* centrala 146. (Zagreb žup).

Ogenj v Kermendini. V mlini je veliki ogenj bio, šteri je v hrambi do 40 jezér koron kvara napravo, ali zrnje je rešeno.

Navuk za tretjired bo 31-ga oktobra v Črensovcih ob treh popoldne.

Dogodki z vojne.

Zelesen križ za ednoga francoskoga častnika.

Genlivi dogodek se je zgodo v ednoj bitki pri Iperni, šteri dogodek pripovedavlejo francoski vojace:

Noč je minola, začnola se je svetiti, tak ka smo mi lejko vidili krajino, gde smo se borili. Nemci so brezi dvojnosti prišli nazaj po bitki, pa so odnesli svoje ranjence. Krajina je bila prazna, nindri je nej bilo viditi nej mrtveca pa nej ranjenca, samo eden sameren ranjenec je ležao na pol poti med obema strelskima jarkoma v toči krugel. Naši ljudje so šče i zdaj strelali, nego nieden je nej strelao na toga ranjenca. Na ednok samo zaglednemo ednoga vojaka z nemškoga strelskoga jarka, ka je šo proti ranjenci, ka njemi je šteo pomagati. Naši strelali so ga zastavimo. Mi smo bogati, pa je na naše najvekše začüdenje naš častnik zapüsto jarek. Edna nemška krugla ga je zadela, nego on se je driaio z ne-navadnov močjov pa je šo strdnimi stopaji k nemškomi jarki. To se je dobro vidla vojakom v obema jarkoma pa je skoro edno vüro več nej počo strel z niedne strani. Naš stotnik je šo k ranjenci, čeravno ka je sam bio ranjeni, ga je zdigno, podpirao, pa pelao k nemškim jarkom, gde ga je na eden kúp zemle varno položo, kak či bi bio doma, pa je šo k nam nazaj. Ali nej se je povrno brezi plačila. Eden nemški častnik je skočo z jarka, je vtrgno z svoje süknje zelesen križec pa ga je obeso na prisi našemi junaki. Nato so vojace v obema jarkoma začnoli veselo kričati pa hvaliti našega stotnika. Pomali je prišeo naš stotnik nazaj;

mi smo ga veselo pozdravili, on je pa omedlo od velike zgübitke krvi. Nemci so nas nehali nekolko časa pri miri, ka smo zdignoli pa ctavili stotnika. Zatem se je pa vroči boj znova začno.

Kak je eden zavzeti slovenec, ki je bio častniški sluga, pripelo rusko stražo v naše zavzetništvo.

Edne nemške novine pišejo:

V zadnjaj velikoj bitki so naši pešacje dobili poveljenje, naj skočijo nazaj na svoje postojanke. Pri toj priliki so rusi zgrabili ednoga častniškoga slugo. Gda ga je ruski vojak sprevaljao na določeno mesto, sta se začnola pogovarjati častniški sluga pa rus. Častniški sluga je bio najmre slovenec, ki si za silo lejko guči z rusom. Rus je pitao, kak se godi našim vojakom. Slovenec njemi odgovori: „O jako dobro! Mamó topel zajtrk, dober obed z vinom pa z cigaretami, večer pečenko, kavo pa kühano vino“. Nato je rus odgovoro, ka je že šest dni skoro nikaj dobra nej jo. Gda sta med pogovarjanjom prišla do edne hiže blüzi naše strelske črte, je rus potegno svo-

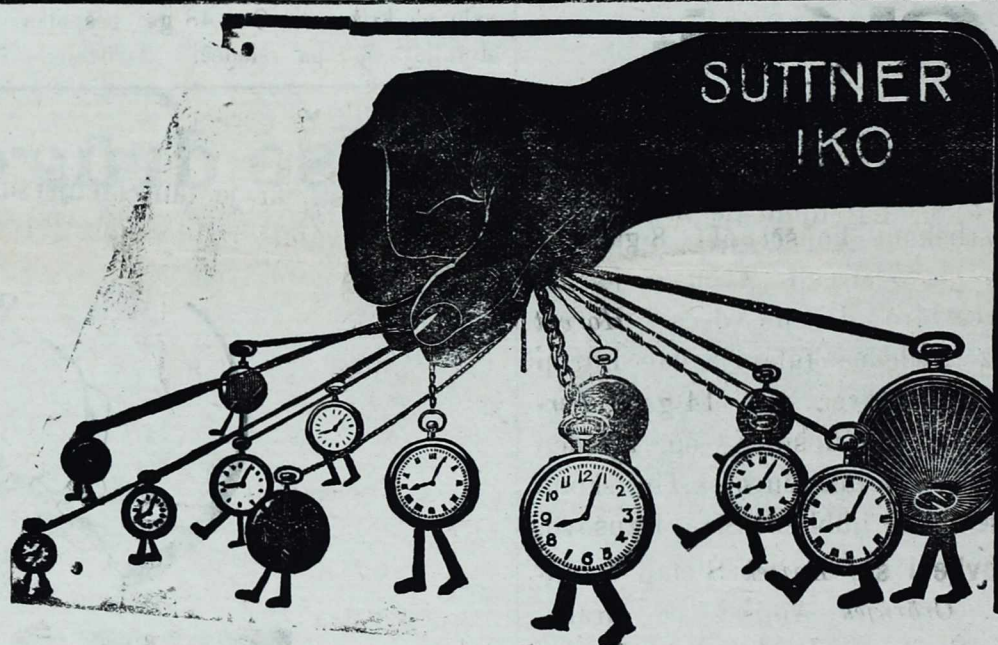
jega zavzetnika v hižo, ka jiva rusi ne bi videli, tam je tá lüčo püško pa je začno bežati proti našoj vojnoj črti, naš častniški sluga pa za njim. Naši so jiva sprijali z glasnim smehom. Rus je dobo zadosta jesti,

(Dale.)

Pošta.

Gaber F. Srdica. Naročnino i dar na samostan sem dobo. Bog lepo plati. **Serüga M. Tišina.** Kakši glas je meni prišeo, takšega sam ti dao. Mogoče, ka so se tam pri meseci zmešali. Ali leto i mesto rojstva pa ime se gliha z tvojim bratom. Mogoče, da je što drugi toga imena. Bog daj, da ne bi istina bila, zato li moli, kak sem ti pisao za njega. **H. F. R. F. Krog.** Te mislita, ka če mo od tiste vlačüge brez imena kaj pisali, na sébe vzeme? Že dosta karanja so dobile té samice, če se neščo pobolšati, naj se pogübijjo. Süho drevo je za péč. **Vsem.** Prosimo zaostale naročnine od vseh. — Naznanimo vsem, naj podpišejo svoje ime, če vredništvi kaj naznanjajo, drugáč se tista pisma zavrzéjo.

Taborska pošta za zavitke se je odprla na 20, 28, 37, 41, 43 i 148-o številko, zaprla pa na 103-jo.

SVETOVNA TVRDKA SUTTNER VODI

zdaj i vodila je i prle z vürami brez falinge, štere dobro hodijo, so zanesljive i stalne pa so na poštenje nikdašnjemi dobromi imeni te tvrdke. Premišljeni kúpec si zato pri Suttneri kúpi vüro, ne pa v kakšem bazári, šteri krivozove za vüarnico, popraviči pa z žajfov, štrumpfami, igračami i poramnicami tüdi vüre trži, štere večkrat tak slabo hodijo, da kúpca samo dreselijo. Odavci bazara naime ne morejo razumeti k naoljenji, pregledjüvanji i ravnanji vüre. kak to vučeni vürarje delajo v Suttnerovoj švicarskoj tovarni z vsakov vürov pred odajov. Premišljeni kúpec ne bo takše naprave kúpüvao, v šteroj med stoterim blagom tüdi vüro ponüjajo samo za 8 k., ar zdrava pamot če samo malo premisli, spozna, ka to samo malovredna plehnata vüra more biti. Dobre vüre zaistino po ceni moremo v Suttnerovoj svetovnoj hiši dobiti najbolje, kaj vnogo jezer zahvalnih pisem potrdi.

410 št. Nikl-anker Roskop vüra	K 4.10
705 „ Roskop vüra, strojna Kamenjih	5.90
719 „ Srebrna remontoar vüra	7.80
600 „ Radium žepna vüra, vnoči sveti	8.40
449 „ Roskop vüra z dvojim pökrivalom	7.20
518 „ Plitva nikl kavalirska vüra	7.50
803 „ Ženska vüra, ocel ali nikl	7.90
804 „ Srebrna ženska vüra	9.50
1203 „ Dobra büdilna vüra	3.50
1316 „ Lepa vüre na minuto	10.50
1325 „ 14 dni hodeča minutna vüra, jako lepa	20.—
1318 „ Moderna 14 dnévna minutna vüra	17.40

1360 št. Lepa vüra na steno	K 4.80
1544 „ Kožnata narokvica z vürov	10.50
712 „ Nikl-Iko vüra 15 rubisov	14.—
1450 „ Lanček iz bele kovine	2.80
1450 „ Ravnoté prostejši	1.—
916 „ Srebrni masivni lanček	3.20
422 „ Nikl-športlanček	1.75
979 „ Srebrna privešénica kraljeska podoba	2.—
213 „ Srebrni prstan z kamnom	1.40
211 „ Srebrni prstan z kamnom	—90
1063 „ Prstan. zlat na srebrni	2.70

Tak sodijo vsi kúpci!

Glejte edno z med jezerih zahvolnih pisem:

Vüra se dobro zapira!

„Vüra se dabro, zapira, med delom se mi oprava naime vsikdar premoči vüri je pa nikaj ne, ar se tesno zapira.“ Z pozdravom Kolbitsch F. vrtuar, Zagreb

Suttnerove vüre ido točno na razlomeh časa.

Zlato vüro brezplačno lehko dobi vsaki kúpec. — Več pove glavni cenik.

H. SUTTNER samo v LJUBLJANI 945. Š T.

Ne je podržnica!

Krščanska svetovna prodajalnica.

Ne je podržnica!